

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/385/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611214268
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7611214268.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s. r. o., Praha 4, Novodvorská 994, IČ: 25 117 483, Česká republika, proti žalovanej E. J., P., J. XXX/XXX, o zaplatenie 830,46 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 7C/197/2011-88 zo 16.11.2012 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalobca nie je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia 181,30 €.

Žalobcovi a žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zast. 181,30 €, na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, so sídlom v Stropkove, do 15 dní do právoplatnosti uznesenia.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej ho súd zaviazal na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v odôvodnení, o. i. uviedol, že o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodol podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. (jeho znenie citoval), preto pokiaľ žalobca zobral žalobu späť po vydaní platobného rozkazu, bez uvedenia dôvodu, že by medzi účastníkmi malo dôjsť k prípadnej mimosúdnej dohode, v ktorej by žalovaný uznal pohľadávku žalobcu, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového, ako aj odvolacieho konania, ktoré pozostávali z 3 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zast., pri tarifnej hodnote veci 830,46 € = 51,45 €, spísanie a podanie odporu 19.12.2011 pri uvedenej tarifnej hodnote za ďalší úkon 51,45 €, 7,41 € - režijný paušál za r.2011, 7,63 € za r.2012, vyjadrenie k odvolaniu zo 4.4.2012, podľa § 14 ods.3 písm. b) vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) - 1 úkon za 25,73 € a 7,63 € - režijný paušál + 20 % DPH), odmena advokáta spolu s trovami odvolacieho konania 181,30 €. Ďalej uviedol, že trovy právneho zast. boli takto vyčíslené v súlade s § 9 ods.1, § 10 ods.2 (ich znenie citoval), § 16 ods.3 a 18 ods.3 vyhl., že základná sadzba tarifnej odmeny po zrušujúcom uznesení krajského súdu za 1 úkon právnej služby je 830,46 € a nie tak, ako bolo priznané v pôvodnom konaní z tarifnej hodnoty 1 049,78 €, kde si zástupca vedľajšieho účastníka pripočítal k základnej sume úrok z omeškania 46,45 € a kapitalizovanú sumu úrokov z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 759,79 € za určité dlžné obdobie a, že takýto výpočet bol v rozpore s cit. ust.

Žalobca v odvolaní si dovoľil poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.),

zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.) a zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že tieto právne závery ustálil aj Krajský súd (ďalej len KS) v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast., že - ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov a, že má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Ďalej uviedol, že má z vlastných skúseností vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o svojom vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, že z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu a, že rovnaký právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Dovolil si poukázať na to, že uvedenú činnosť, by mal byť schopný účelne zabezpečiť aj samotný vedľajší účastník, že jeho paušálny vstup, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zast. a, že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p., že vedľajší účastník v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaných, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012. Dovolil si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a, že obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03, ako aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012. Zastával názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v súdnej veci nemožno považovať za účelné vynaložené trovy a, že jeho činnosť rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, žeby si vyžadovala úplné právnické vzdelanie, že uvedený právny názor potvrdili rôzne senáty viacerých krajských súdov (KS v Bratislave v 6 rozhodnutiach, KS v Banskej Bystrici v 5, KS v Košiciach v 5, KS v Nitre v 3, KS v Prešove v 4 a KS v Žiline v 6 rozhodnutiach, ktorých sp. zn. označil). Ďalej podotkol, že má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O. s. p. a ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, a k tomu si dovolil uviesť, že vedľajší účastník žalovaný v konaní nezastupuje, z uvedeného dôvodu nemožno argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci a, že obdobný právny názor vyjadril KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012. Mal za to, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, žeby sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Z uvedených dôvodov považoval zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a neehospodárne a navrhol napadnutý výrok preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní 20,33 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 10,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania).

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, čo sa týka námietok žalobcu (nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva; nevidí význam v jeho zastúpení; dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a neehospodárnosti konania; on samotný má v radoch členov,

ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, pričom môže využívať aj určenú podporu ministerstva a z uvedených dôvodov navrhuje aplikovať § 150 O. s. p. a náhradu trov konania mu nepriznať) uviedol, že s argumentáciou žalobcu nesúhlasí z týchto dôvodov: 1. Aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá, keďže pre posúdenie možnosti jeho aplikácie je podstatné zisťovanie okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku (uznesenie NS SR 6MCdo5/2011 z 18.1.2012, uverejnené aj na <<http://www.najpravo.sk>>). Citoval, čo konštatuje KS v Banskej Bystrici v odôvodnení uznesenia 15Co/169/2012 z 9.8.2012 a, že z uvedeného teda vyplýva, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých uplatnil žalobou premlčanú pohľadávku, nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p., 2. Citoval znenie Čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že súd vo svojom rozhodnutí prihliadol práve na námietku premlčania vznesenú ním a žalobu zamietol, že ukazuje sa, že jeho činnosť, ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. 3. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má vo svojich radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, skutočnosť je taká, že iba jediná jeho členka má právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva, že túto námietku však považuje za nenáležitú, pretože mu nemožno upierať právo na zástupcu, vzhľadom na predmet jeho činnosti, že ak by sa prijal takýto názor, potom by bolo problematické aj zastúpenie advokátmi, napr. sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru citovanú v najnovšom komentári slovenského občianskeho procesného kódexu, pôvodne uverejnenú v časopise Soudní rozhledy 2/2002 na str. 43 (Števíček/Ficová, Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 492), 4. Ak žalobca argumentuje, že má trovy advokáta hradíť z vlastných prostriedkov, chcel poukázať na svoju reálnu skúsenosť: Podľa § 25 ods. 6 zák. č. 250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov mu napokon Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo finančnú podporu 4 000 € (doposiaľ bolo vyplatených len 1 000 €), takýto finančný príspevok pri objeme činnosti ním vykonávanej na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštové výdavky, takáto zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než v rovine skutočnej, nerozumie však, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, príp. z jeho prostriedkov a, čím by si mal žalobca zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov. Poukázal tiež na to, že súd pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou (citoval čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38, čl. 47 Charty základných práv EÚ), že o odôvodnenosti priznania jeho trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O. s. p. (citoval ho), ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zák. č. 332/11 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (citoval z dôvodovej správy k nemu) a, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09 (aj z neho citoval), že v zmysle uvedeného dokonca KS v Prešove svojim uznesením 3Co/131/2011-85 z 13.1.2012 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovil vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola tiež právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa advokáta, pričom konštatoval, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore v právo, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zák. chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods. 4, § 25 zák. č. 250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), že európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, nadväzujú na vnútroštátnu právnu úpravu, preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení, že občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní. Citujúc ďalej znenie § 93 ods. 4 a § 18 O. s. p. zdôraznil, že ak teda platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a ak má platiť aj „rovnosť účastníkov“ ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať mu trovy právneho zast., za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého v konaní podporoval, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy (aj z neho citoval), že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z

nálezov Ústavného súdu SR (II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II.ÚS122/09), že trovy právneho zast. treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom a toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky, bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, 1997, str.53), že samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu poukázal na rozsudok 5Cdo71/2010 z 9.6.2010 Najvyššieho súdu SR, ako aj na najnovšie komentáre k O. s. p.: Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str.331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občianský soudní řád I, Velké komentáře, 1. vydání: C. H. Beck, 2009, str.607, že aj renomovaný právny portál <<http://www.najpravo.sk>> uverejnil 4.7.2012 na svojom webovom sídle rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 z 25.4.2012 a rozhodnutie KS v Prešove 7Co/34/2012 z 28.3.2012, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, že 15.10.2012 bolo na cit. právnom portáli uverejnené ďalšie rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 15Co/169/2012 z 9.8.2012, z ktorého v ďalšom citoval, že najnovšia rozsiahla judikatúra krajských súdov vychádza zo správnej a náležitej aplikácie vnútroštátnych noriem, ale aj právnych aktov Únie a judikatúry NS SR, ÚS SR, SD EÚ a ESLP, že k tejto právnej problematike má k dispozícii už stovky aktuálnych rozhodnutí krajských súdov a len príkladom chcel poukázať na niektoré podľa jednotlivých senátov (1 rozhodnutie KS Bratislava, 3 rozhodnutia KS Nitra, 2 rozhodnutia KS Trenčín, 1 rozhodnutie KS Žilina, 6 rozhodnutí KS Banská Bystrica, 10 rozhodnutí KS Košice a 18 rozhodnutí KS Prešov (označil ich sp. zn. a dňom, kedy bolo rozhodnuté a bol ochotný, ktoréhoľvek z nich na výzvu obratom predložiť). V súvislosti s rozhodovaním o trovách vedľajšieho účastníka považoval za užitočné poukázať na niektoré právne argumenty (reprodukoval ich) odvolacích súdov v týchto rozhodnutiach: KS Košice 9Co/104/2012-84 z 31.7.2012, 3Cob/205/2012-86 z 24.10.2012, 9Co/59/2012-69 z 30.4.2012, 3Cob/148/2012-166 z 31.8.2012, KS Nitra 25Co/179/2012-69 z 31.7.2012, 9Co/172/2012-137 z 23.8.2012, KS Banská Bystrica 16Co/186/2012-103 z 28.6.2012, 15Co/92/2012-69 z 10.5.2012, 17Co/202/2012-91 z 27.9.2012, 13Co/193/2012-138 z 30.7.2012, 13Co/200/2012-159 z 8.8.2012, 16Co/273/2012-163 z 30.8.2012, 15Co/169/2012 z 9.8.2012, KS Prešov 17Co/134/2012 z 9.10.2012, 7Co/31/2012 z 30.4.2012, 1Co/8/2012-74 z 31.5.2012, 16Co/128/2012-112 z 3.9.2012, 1Co/65/2012-170 z 10.10.2012, 1Co/55/2012-66 z 27.9.2012, KS Trenčín 17Co/220/2012-104 z 18.7.2012 a KS Žilina 8Co/258/2012-127 z 31.7.2012. S poukazom na uvedené označil argumentáciu žalobcu v jeho odvolaní za nenáležitú, preto navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 25,73 € [14 ods.3 písm. b) vyhl.] a režijného paušálu 7,81 € (§ 16 ods. ods.3 vyhl.) a 20 % DPH 6,71 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 40,25 €.

Podľa § 1 zák.č.97/63 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len cit. zák.) účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.

Žalobca (právnická osoba) má sídlo v Českej republike (od 1.5.2004 členskom štáte EÚ), takže ide o vec s medzinárodným (cudzím) prvkom, preto bolo potrebné pri rozhodovaní vychádzať i z cit. zák.

Podľa § 2 cit. zák. ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

NARIADENIE RADY (ES) č.44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktoré nadobudlo účinnosť 1.marca 2002 [Článok 76 Kapitoly VIII (záverečné ustanovenia)] a, ktoré s výnimkou článku 66 ods.2 a článku 70 nahradilo medzi členskými štátmi, o. i. aj Zmluvu medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach, podpísanú v Prahe 29. októbra 1992 (Článok 69) nemá ustanovenie o tom, procesný predpis ktorého členského štátu majú sudy použiť, preto treba aplikovať § 48 cit. zák., podľa ktorého slovenské sudy postupujú v konaní podľa slovenských procesných predpisov, pričom všetci účastníci majú rovnaké postavenie pri uplatňovaní svojich práv, t. zn., že je potrebné postupovať podľa zák.č.99/63 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (značka O. s. p.).

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), preto uznesenie, podľa § 220 O. s. p., zmenil a vedľajšiemu účastníkovi neprisúdil náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojím zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.